

"EDINOST"

Izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 8. uri zjutraj.

"Edinost" stane:
za vsa leta gl. 6.—; izven Avst. 9.— gl.
za polu leta " 3.— " " 4.50
za četrt leta " 1.50; " " 2.25
Z "Novičarjem" vred:
za vsa leta gl. 7.—
" pol leta " 3.50
" četrt " 1.75

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 2 nov. v Gorici in v Ajdovščini po 2 nov. — "Novičar" pa po 2 nov.

EDINOST

Oglas in oznanila se računajo s 6 nov. vrnitve v petito; za naslove s podobnimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo navadnih vrstic.
Poslana javna zahvala, osmrtnice itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu Piazze Caserma št. 2. Vsako pismo mora biti frankovano ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in inserate prejema uredništvo Piazze Caserma št. 2. Odpriete reklamacije o proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

•V edincat je moč•

Po volitvah.

I.

Volitve so sicer končane, ali razburjenje se še ni poleglo in se menda ne polože tako hitro. To velja osobito za našo okolico. Divja agitacija naših narodnih nasprotnikov razvnela je strasti tako, da so zaplapolale v mogočen plamen, kateri ne ugasne tako hitro.

Pri teh-le volitvah uporabljala so se na nasprotni strani sredstva, kakoršnih se ne bi smele posluževati nikdar stranke, katerim je kaj do politične dostojnosti in poštenosti. Na jedni strani ves upravni aparat mestne občine — in ta izda nekaj pri razsežni avtonomiji našega mesta —, denarja na kupe in izborna organizovano krdelo dobro plačenih agitatorjev; na drugi, to je na naši strani pa le pošteno prepričanje, iskrena beseda in pa — prazne roke. Taka je bila naša situacija pri volitvah po naši okolici. To naj blagohotno pomislijo vsi tisti dopisniki, ki so — osobito v Ljubljanskih listih — pikirali in zbadajočimi opazkami spremljevali naše delovanje in — kvarili. Mi nismo hoteli reagirati na tiste zbedljive, kakor tudi v bodoče ne mislimo reagirati na nje. Časi so veliko preeresni in bilo bi naravnost izdajstvo na naši sveti narodni stvari, ako bi se hoteli drezati mej seboj. Namerovani epilog volitvam odložiti moramo sicer za prihodnji list — ker se nam je baviti v tem članku s senzacionalno izjavo „Triesterice“ od ponedeljka — ali to prosimo vse rojake naše že danes: naj bodo uverjeni, da se je za te volitve z naše strani storilo vse, kar je sploh mogoče doseči pri taci razmerah človeškemu trudu in človeški volji.

Po vsej pravici smo rekli, da je izjava „Triesterice“ od ponedeljka senzacionalna, kajti presenetila je ne le nas Slovence, ampak

vse poštene življe Tržaške ter jih — razburila.

Predno se pričnemo baviti s to izjavo nemškega poluurnadnega glasila, treba da v boljše razumljenje še enkrat ponovimo energične izjave istega glasila, kakor tudi oficijozne „Adrie“, naperjene proti stranki „Progressa“.

„Triester Zeitung“ izjavila je namreč še pred nekaterimi dnevi, da je z ljudmi, kakoršni so izvoljeni zastopniki IV. razreda, nemogoča in izključena vsaka skupnost ter da volitev v IV. razredu znači žebelj v rakev italijanstva Tržaškega.

V tem zmislu žugala je „Triesterica“ progressovcem z izrednimi naredbami in — represalijami. In tudi „Adria“ je rekla še pred par dnevi, da odločno odbija vsakršno zvezo z ljudmi, ki so se postavili izven postave.

In sodeč po srditosti boja konservativcev proti liberalcem smo bili prisiljeni misliti, da so te izjave poluurnadnih glasil mišljene iskreno in odkritosrčno. Danes seveda moramo misliti drugače.

Čujte in strmite, kako sodi „Triesterica“ sedaj — ko se niti še ni posušilo črnilo, s katerim so se pisale gori omenjene izjave — o istih ljudeh, o katerih je rekla, da izživljajo posebne naredbe, s katerimi da je absolutno nemogoča kakoršnasibodi skupnost in kateri da so se postavili izven postave!!!

Čujte, pravimo, in strmite! Strmite, kakor smo strmeli tudi mi! Zdelo se nam je da sanjamo, meli smo si oči, pokladali smo ponedeljsko številko „Triesterice“ iz rok in jo jemali zopet v roke. Slednjič smo morali vendar-le verjeti, saj je stalo pred nami črno na belem,

Čujte torej, kaj pravi „Triesterica“!

v Istro. Tudi ne. Ljudje bi se mu morda smejali in odobravalji njeno lokavost, češ, vendar ga je prevarila. Tica je še vedno.

V tem čudnem položaju, ko ni vedel, ali bi se jezil ali žalostil, klel ali molil, ostal je do jutra. Malomarno vzdigne glavo in pogleda skozi okno. Dež je škropil na steklo, vrome je bilo tako mežavno, neprijetno, no kako? kakor Milan danes drugim in sam sebi. Nobena stvar ga ni več zanimala na svetu. Zdelo se mu je, da svet ni več zanj, on ne za svet. Prvi uzor, kateri mu je bil takorekoč zvezda vodnica, ta uzor ga je varal, varalo ga je zaupanje do tujih ljudi. To je huda, nevarna bolezen.

Več dni je tako visel, da ni bral, ni pisal, ni govoril, ni mislil, jedel in pil je le za največjo potrebo. Zato se mu je duševna potrto poznala tudi na zunanje. Nekaj tednov potem je ostajal po cele noči v bližnjem trgu, po dnevu je spal doma. Začel je sploh neko življenje, o katerem je trdil sam, da ni vredno nobenega človeka.

Nekega dne prilomasti k njemu v sobo prav prostodušno France. V jedni roki drži poljško past, v drugi obrača polovično oreha:

„Drevi pojdemo nadnje, ako Bog da!“

„Nad koga?“

„Nad polhe na Kolek, da bode le ugodno vreme. Saj pojdeš z mano?“

„Jaz ne pojdem, nekaj sem obolel.“

„Glej ga no! Oni dan si se tako ustil, koliko jih pade, danes pa tako. Res

„Novemu mestnemu, odnosno deželnemu zboru bode tem lažje delovati za skupni blagor, ker prešinjajo vse njega člane jednaka načela“.

„Prištevajo se sicer nekateri k naprednjakom, drugi konservativcem, a to se le v njanosti, saj mora vsaka stvar na svetu imeti svoje ime, tako tudi vsaka stranka?“

„Obe stranki, ki ste se borili v volilnem boju, gojiti prav za prav jednaka liberalna načela, tako, da se prav za prav ne ve, katera obeh strank je v resnici napredna in liberalna“.

„Vsaj so lahko razlike v menenju, če tudi ne v načelih, pač pa v obliki izvršenja; ali najde se hitro beseda sporazumljenja, ako gre za resnično napredno od strankarskega stališča ločene zadeve“.

„In ravno iz pojavov volilne borbe sklepamo, da je mogoče, dá: verjetno tako skupno delovanje“.

„Resnici na čast: zmagovalci pokazali so se po vspehu kot stranka zmernosti; ter se izognili hrupnim demonstracijam“.

„Dve taki stranke, katerih jedna ne zlorablja svoje zmage a druga se ne čuti potrto v zavesti, da je storila svojo dolžnost, morati se sporazumeti“.

„To ni utopija in ne pobožna želja, tako se zgodi, ker se mora zgoditi“.

„Kolikor manje se bode pri tem mislilo na strankarsko stališče, tem hitreje se dovrši delo, katerega jednotno popolnjenje zahteva združenje strank in nje duševnih močij“.

„A to še ni vse, k temu treba še druzega neobhodnega činitelja: spoštovanja do postav in avtorite“.

„Na to naj bi ne pozabili v mestni palači. Lastna moč v hotenju in izvrševanju je sicer dragoceno dobro našega občinskega za-

gospoda je kakor svečan: devet mislij na dan.“

„Obljubi, da pojdeš, če ne bom še zabavljal!“ Rekši se postavi France pred brata in ga gleda na pol resno na pol šaljivo.

„Bodemo videli, kako se obrne vreme.“

„Tako se govori. To so možke besede,“ potrdi France, a v istem hipu se ga loti nekaj kakor bojazen. Na bratovem licu je opazil sledove bolezni:

„Joj, kakšen pa si?“ vpraša ga in se že kesa, da ga je prijel ravnokar taka na trdo.

„Skoro nič nisem spal nocej“.

„Potem je pa drugače; kdor ni spal prejšnjo noč, oni je slab polhar“, molče odide iz sobe.

Milan je dobro vedel, kako pogubno je samovanje, na drugo stran zopet kako pogubno bi utegnilo biti zadnje tedne pričetno življenje. Stvari same, uzroka svoji bolesti ni več motril. Saj je bil popolnoma prepričan, da nasprotno ni mogoče. Brigiti mora biti pač vse znano, poleg tega se sklicuje še na živeče priče, slednjič na Avgusto samo. Brigiti je dolžan hvaležnosti, da ga je pravočasno svarila. Prve dni ga je prehajala misel, da bi pisal Avgusti. Skrajno mrzlo bi ji razložil vso stvar in slednjič bi se isto tako mrzlo poslovil od nje za vedno. Večkrat je skušal izvršiti ta načrt, a vselej mu je nestalo poguma in odločnosti. Vselej je premagala nasprotna

stopstva, a ostane vendar polovičarsko delo brez državne pomoči“.

Take so torej najnovejše izjave poluurnadne „Triesterice“. Po teh izjavah bi moral človek misliti, da so volitve izpale kar najugodnejše.

Sedaj so razglasila kompetentna usta, kar smemo mi vedno trditi: da gojiti namreč obe stranki Tržaški jednaka načela. Ker pa ni dvombe o načelih gospode Bernardino, Venezian in družbe, potem je storjena tudi naša sodba o načelih konservativcev.

In ni li to divno, da „Triester Zeitung“ sedaj pričakuje, da bodo isti življi spoštoval zakone, o katerih je nje sestra „Adria“ trdila še pred par dnevi, da so se postavili izven postave.

Marsikdo je majal z glavo radi taktike pol. društva „Edinost“ ob zadnjih volitvah, danes menda ni več dvomljivca mej nami. Roko na srce, rojaki dragi, in povejte: ali nam je bilo mogoče iti s Tržaškimi konservativi, to je z isto stranko, katere oficijelno glasilo je sedaj pripoznalo na vsa usta, da ima ista načela kakor progresovci in da jo ločijo od progresovcev le vnanjosti.

Kakor smatramo progresovce za svoje najhujše nasprotnike, tako smatramo svojim nasprotnikom vsakogar — ki je zvezan z istimi progresovci, čeprav nosi kako drugo, recimo konservativno ime.

In sedaj vprašamo „Il Mattino“, kdo je zaveznik progresovcev?

Mi gotovo ne, ki smo odklonili zvezo s konservativci uprav zato, ker se niso hoteli načelno ločiti od progresovcev.

Vse, vse se izpolnjuje že sedaj do zadnje pičice, kar smo prerokovali v jednomer: da pri ravnokar dovršenih volitvah je šlo konservativcem le za osebe, in da na to niso niti mislili, da bi izpreminili sistem.

„Mi pa ostanemo kakor smo bli!“ —

stran v njegovi notranjosti, njegovo samoljubje je premoglo one slabotne glasove.

Mene je prevarila ženska! Te besede si je neprestano pozivljaj v spomin. Njega je prevarila ženska. Zdelo se mu je nedoumno, saj vendar se je rad ponašal s svojo fizijognomično spretnostjo, marsikje je znal po vnanjosti lica razlagati notranjega človeka. Občeval je z njo, da, ljubil jo je celo, srčno ljubil in ne spoznal. Njega je ženska prevarila! Ta klic mu je bil še toliko težji, ker se v dnu svoje duše, kjer je navadno bivala nje podoba, nikakor ni mogel privaditi misli, da ga ta podoba res ni tako ljubila, kot je ljubil on njo. Ko bi bil premočil svoje srce do zadnjega kotička, našel bi bil tam še njen sled, našel bi bil tam še vroči žar svoje in njene ljubezni . . .

Toda samoljubje je čisto težje od treznega premisleka. Milan je sodil tako, da je Avgusta zanj izgubljena. Od vseh lepih dni mu je ostal samo spomin, ne ljub, nelep, ne blažeč spomin, ker ga je kazila — prevara.

Tisto noč potem, ko je prebil najhujši udarec, ni mogel Milan več ostati doma, ni hotel več ostati sam s svojimi spomini. Hitel je ven, ven na prosti zrak, v svobodno naravo in zašel k znancem v bližnji trg. Odslej mu je ugajala sleherni zabava. Da si je bil bolan, ko ga je brat vabil nad polhe na Kolek, vendar se je odpravil z njim.

(Dalje prih.)

PODLISTEK.

Avgusta.

Izvirna novela. Spisal Ivo Trošt.

II.

(Dalje.)

Ubogi Milan! Ko bi ne bil trdno slovenske korenine sin, marveč kaka laška ali drugačna mežva, svetobolni čudak, pogledal bi bil na hruško, kje je najpripravnejša voja, da bi obvisel na nji; toda ker ga je rodila poštena slovenska mati, pregnal je tako misli z načelom, da je življenje vendar vredno večjega poguma kot samomor. Preudaril je stvar naprej in nazaj. Obupne misli so ga res minile, a žalosten in presenečen je bil tako kakor še nikoli. Roka mu je omahnila, tla pod njim so se zibala kakor da je v čolnu, svet se je vrtel okolu njega, nobena stvar ni bila več na svojem mestu.

Skoro opotekaje se je stopal v hišo, v svoji sobici se je vrgel na posteljo in speč bdel ali bdeč spal, ne samo spal, sanjal je težke sanje sedanjosti, resnična se mu je zdela samo preteklost, v katero bi se bil rad, srčno rad vzbudil, rad jo priklical nazaj, toda zaman! Pismo tišči v roki, pismo dokaz, ki peče kot žerjavica, ki kriči hujše kot brič na dražbi, kriči na ves glas, da je prevarjen, prevarjen.

Če bi ji pisal? kdo? — On da bi oji pisal! Ni vredna. Ali je treba še več dokazov, saj lahko piše tudi onemu logarju

zaklicali smo nedavno na odličnem mestu z ozirom na naše konservativce in to misel je potrdila sedaj „Triesterica“ na isto tako slovesen način.

Zaključek iz vsega tega je torej le-ta, da konservativci hočejo tudi v bodoče prikrižati resnico, a mi jo hočemo propovedati neutrudno, vstrajno in dosledno. Seveda, da ni prijetno tako Sisifovo delo in človeka bi se moral lotiti obup, ako ne bi bili prepričani do dna svoje duše, da mora in mora priti dan, ko bodo slušali tudi nas.

Dotlej pa nam ne kaže drugega, nego boriti se proti združenim konservativcem in radikalcem, kateri imajo, kar nam je povedala vnovič „Triesterica“ — rednaka načela in se ne ločijo po drugem, nego po imenu in po vnanjosti.

Tržaški „plebiscit“.

„Slovenski Narod“ od minole sobote piše nastopno:

Volitve v občinski svet zajedno deželni zbor Tržaški so končane. Slovenska okolica izbere sicer šele jutri svoje zastopnike za to važno korporacijo, ali naj iztečejo jutrišnje volitve kakorkoli, naj zmaga slovenska stranka tudi na celi črti, to vendar ne bo premenilo lica novemu občinskemu svetu. To se je določilo včeraj pri volitvi I. volilnega razreda v mestu, pri kateri volitvi so zopet prodrli iredentovski kandidati. Progresso ima v Tržaškem občinskem svetu absolutno večino in je gospodar v mestu.

Izid volitve v I. razredu je splošno presenetil; vsakdo je sodil, da bo tisti razred, kateri reprezentira Tržaški kapital, kateri je bil doslej odločen v vsem javnem življenju, volil konservativno. Pričakovalo se je to tembolj, ker se je s primernege mesta grozilo, da država ne bo nič storila za gospodarske interese prebivalstva, ako ne zavladajo v občinskem svetu druge razmere, za take besede pa so volilci tega razreda jako dovtetni.

Štirinajst dni je trajala volilna borba in sedaj, ko je izid že določen, vidi se nam primerno, da se še jedenkrat ozremo nanje in konstatujemo pomen tega izida.

V mestu sta si nasprotovali prav za prav samo dve stranki. Progressovci, kateri so na svojo zastavo zapisali iradentizem, in konservativci, kateri so stopili na voliče kot nositelji avstrijske ideje. Volilni boj se je sukal okolu teh dveh idej in se končal žalibog z zmago protiaustrijske ideje. Večina Tržaškega prebivalstva je pri teh volitvah slovesno minifestirala, da je uneta za načela iredentizma.

Še nekaj drugega so pokazale minole volitve nedvoumno, to namreč, da avstrijska ideja mej italijanskimi prebivalci v Trstu nima privržencev. Konservativna stranka stopila je sicer na voliče z italijansko-narodnim programom, v katerem je v narodnem oziru naglašala do pičice tisto, kakor progressovci, a pri prebivalstvu niso te deklamacije našle pričakovanega odobrenja. Tržaški Italijani vedo dobro, da so snovatelji in voditelji konservativne stranke večinoma Nemci, da pa ta stranka mej Italijani nima privržencev, pokazalo se je pri volitvah, pri katerih so za konservativne kandidate glasovali večinoma samo Nemci in — Slovenci, a le jako malo Italijanov. Ako torej uvažujemo, da so iredentovci zmagali v vseh mestnih volilnih razredih izvzemši tretjega, v katerem so konservativni kandidati s pomočjo uradnikov prodrli z malenkostno večino, potem moramo priznati, da je neodvisno italijansko prebivalstvo Trsta zatajilo avstrijsko idejo.

Vae victis!

Odgovornost za ta silni poraz zadene v prvi vrsti one odločilne faktorje, kateri v svoje opravičenje ne morejo reči, da bi bili dovolj storili, da se zajezi iredentovsko gibanje. Država je za gospodarske in

terese trgovinskega svojega empornja žrtvovala milijone in milijone in z očetovsko brižnostjo skrbela za materijelno blagostanje tega mesta. Storila pa je še dosti več. Česar ni razen Nemcev dovolila nobenemu drugemu narodu, to je dovolila Italijanom. Dovolila, da so materijelne in duševne sile slovenskih prebivalcev izkoriščali, svojemu narodu v prid in v priznani namen, raznaroditi Slovence, podpirala Italijane v njihovem boju zopet ustavno zajamčene pravice lojalnega slovenskega roda in tako se je gladila še tudi nehoté pot temu, kar je sedaj prišlo.

Nimamo namena razkladati na dolgo in široko, kaj bi bila imela vlada storiti in kako bi bila morala postopati, da pridobi avstrijski ideji čim več privržencev. To pa je gotovo, da bi ne bila smela podpirati elementa, ki reprezentira nered in destrukcijo. In tak element so Tržaški Italijani. Stranka, katero vodi tako divji narodni egoizem, kakor Tržaške Italijane — progressovce in konservativce — stranka, katera z nečuvnim nasilstvom hoče prebivalcem druge narodnosti ugrabiti jezik in njegove pravice, taka stranka je po logiki zdrave človeške pameti eo ipso element nereda in destrukcije, ker spravlja v nevarnost mir in življenje sodržavljanov. Vlada je — kakor ne taji — podpirala to stranko in vse te dobrote avstrijske vlade kvitirali so Tržaški Italijani sedaj s porazom avstrijske ideje.

Ta pomen minolih Tržaških volitev je neprerekljiv in zagledelj pričakujemo, da bo vlada z energijo začela delovati na to, da zopet pridobi avstrijski ideji v Tržaškem mestu splošno in veljavo. Dolžna je to storiti v interesu mesta, države in prejasne dinastije.

Različne vesti.

Smrt v cesarski hiši. Dne 12. t. m. je umrl na gradu Feldafing vojvoda Maks Emanuel Bavorski, najmlajši brat naše presvitle cesarice.

Njegova ekscelenca, namestnik Rinaldini odpeljal se je v nedeljo zvečer na Dunaj.

Velevažna vest. Denašnjemu „Il Mattino“ javljajo z Dunaja, da se je tam razširila govorica, da odstopi namestnik Rinaldini in da na njega mesto stopi kak general.

† **Hinko Kavčič.** Kdo ni poznal visoko vzraščene korenjaškega Hinka Kavčiča? Poznan je bil na široko po vsej Sloveniji, ta izmej narmarkantnejših oseb vse naše Notranjske. In tudi tega rojaka potrla je blede smrt, tako naglo, tako nenadoma. List za listom pada — tužna nam domovina!

Zopet stojimo ob odprtem grobu, v katerega so položili moža, kojega smo visoko spoštovali in ljubili kot moža-poštenjaka, kot ljubeznivega prijatelja, kot iskrenega rodoljuba, kot uzornega zagovornika pravic bednega ljudstva, kot idealnega in značajnega politika: povsodi, kjer koli si ga opazoval, pokazal se ti je nepozabni Hinko pravega, celega moža.

Veliko število nas je bilo prijateljev pokojnemu Hinku, a vsi rosimo danes solze na njegov prerani grob.

Mir in pokoj Tvoji duši, predragi Hinko! **Umrl je v Ljubljani** znani slovenski žurnalista Albin Arko.

Volitve v okolici. Dovořeno je: v nedeljo so stopili okoličani na voliče in s tem so končane volitve v mestni zastop Tržaški. Kdor pozna tužne naše razmere, mora pač vsklikniti navdušeno: slava krdelu zavednih volilcev po okolici! Le njih uzornemu rodoljubju se moramo mi, se mora ves narod slovenski zahvaliti, da smo junški odbili silni naskok, da smo ne le rešili doseďanje število mandatov, ampak da smo še priborili jednega. Komentar tem volitvam pisal se bode pozneje, za danes naj zadoščajo le kratki podatki.

I. okraj ima 406 volilcev. Od teh jih je prišlo na voliče 341. Narodni naš kandidat, g. dr. Andrej Sancin, je dobil 189 glasov, nasprotnik 149; tri glasovnice so bile prazne. Zmagali smo torej za 40 glasov. — Agitacija z nasprotne strani je bila grozna v poslednjih dneh, a tudi naši niso dremali. Sam nasprotni kandidat hodil je neutrudno po hišah, a njegovi agitatorji bili so v nedeljo že ob 4. uri zjutraj po koncu. Obetali so nove orglje v tamošnji cerkev, vpeljavo plina, tlak itd. Že ob 9. uri čakala je velika množica volilcev, da store svojo dolžnost. Mej volitvijo so nasprotniki agitovali toli nasilno, da so redarji dva od njih aretirali. Pozneje so jih izpustili. Po hudi vroči borbi zmagali smo mi.

Ko so narodni volilci zaznali za vseh zaorili so navdušeno: Živio dr. Sancin! Navdušenje je bilo neopisno, ko je mej njimi zavihrala naša slovenska trobojnica. Nekateri hudomušniki so si nabavili ustne harmonike in piskali na vse pretege v znamenje, da se je izpolnila Banellijsva obljuba glede novih orgelj. Na večer je bila razsvitljena vsa vas in pevske društvo „Velesila“ je priredilo slovesno obhodnico v svitu bengaličnih ognjev. — A tudi nasprotniki so napravili svojo demonstracijo: ženske in otroci odličili so se z — marjeticami, katere pa so izginile kmalu na zahtevo redarjev. Tudi v ponedeljek še radovalo se je naše ljudstvo, navdušeno nazdravljajoč svojemu poslancu dr. Sancinu. Tudi mi se pridružujemo vrlim narodnim volilcem ter kličemo: živio naš narodni zastopnik dr. Sancin!

V drugem okraju smo propadli, a jako častno. Od 307 volilcev prišlo jih je na voliče 207. Poldo Mauroner je dobil 124 glasov, gospod Križmančič pa 82. Glas je dobil don Pacor. V tem okraju so nasprotni agitatorji delali tako nasilno, kakor nikjer drugje. In tudi to je značilno, da so se na zahtevo g. Rascovicha odpravili redarji in nadomestili z žandarji, podrejenimi magistratu. A vzlic vsej sili podvojilo se je število naših volilcev od zadnjih volitev sem. Dolžnost nam je pohvaliti vrle Lonjerce, ki so se držali zares izvrstno.

V tretjem okraju so bili naši izborni disciplinirani, kar nam priča, da pri sv. Ivanu še živi krepki narodni duh nekdanjih Svetoivančanov. Tu se je izvršila volitev brez vsega hrupa in sijajno. Od 389 volilcev došlo jih je na voliče 208 in je bil izvoljen Ivan vitez Nabergoj z 145 glasovi. 56 glasov je dobil g. Turek, 4 g. Vatovec, 2 glasovnici sti bili prazni in ena neveljavna. Vsa čast prvakom Svetoivančkim, oni naj nam služijo kot uzor sloge in pravega rodoljuba!

V IV. okraju je bila tudi huda borba, kajti nasprotniki so upotrebovali vsa umazana sredstva, da si pribore zmago. Ali Barkovljanski in Rojanski rodoljubje so vršili v lepem sporazumljenju svojo dolžnost: delali so vztrajno in previdno, tako, da so pravočasno preprečili vsako nakano nasprotnikov. Od 276 volilcev glasovalo jih je 227. Naš narodni kandidat g. Fran Dollenz je dobil 137, nasprotnik 88 glasov, 2 glasovnici sti bili prazni.

V V. okraju so uprav divjale strasti mej privrženci gosp. Andreja Pacorja. V Trebčah samih je bila najskromnejša agitacija za našega kandidata absolutno nemogoča — tako nasilno so postopali agitatorji g. kapelana Pacorja, skrivnega kandidata progressovcev. In vender smo prodrli tudi tu, če tudi z majhno večino, na čemer gre v prvi vrsti zahvala vrlim Gropajcem, Padričanom, „Piščancem“ in Bazovcem. Nehvaležno bi bilo, ako bi se na tem mestu ne spominjali hvaležno gg. Urbančiča iz Bazovice, Martina Grgiča iz Padrič in Štrukelja iz Trebč. Po razglašenju vapeha so nasprotni agitatorji kar besneli po vasi, insultirali naše volilce — o čemer smo se prepričali na lastne oči — in pretili tako, da nas je res bolelo do srca videče, kako nizko

so padli tisti — ki niso več naši. Na Opčinah pa so dejanski napadli vrlega moža in poštenjaka gosp. Eduvarda Draščeka, a na hišo gospoda poslance Ivan Goriupa je napisala zlobna roka: Strela ubij vse Slovence!

Na dogodke na Opčinah, kjer so se zelo čudno veli izvestni organi, bi sploh opozorili slavne oblasti. — Od 422 volilcev došlo jih je glasovat 376. Gospod Nabergoj je dobil 187 glasov, gospod Pacor 165 in Burgstaller 23, 1 glasovnica je bila prazna. — O tej volitvi je poročal „Il Piccolo“ zelo tendenciozno. Mej drugim je raznesel vest — katera je prešla tudi v „Slov. Narod“, kar zares obžalujemo — da bi bil namreč Nabergoj propadel, da ni onih 23 volilcev (Banovcev) glasovalo za Burgstallerja. To ni resnično, kajti Banovci so določili glasovati za Burgstallerja ali pa za — Nabergoja. Teh glasov Pahor ne bi bil nikakor dobil.

V VI. okraju je bila volitev velezanimiva in odpor z naše strani tako energičen, kakor še nikdar poprej. Narodna inteligencija na Proseku je stala pogumno na braniku naše narodne ekzistencije. O tej volitvi objubljen nam je podrobno poročilo. Za danes naznanjamo le, da je od 347 volilcev prišlo volit 314. Od teh je dobil naš kandidat gosp. Ivan Goriup 210 glasov, nasprotnik, znani dr. d'Angeli, pa 104. Ko se je razglasil izid volitve, zapela je zbrana velika množica — ne zmeneč se za ploho, ki se je usula — razkritivimi glavami cesarsko pesem.

Pomembna demonstracija kaj ne?!

Politiške vesti. Ogrska delegacija je že pričela zborovati v plenumu. — Na Dunaju so demonstirali hrvatski dijaki proti hrvatskemu delegatu Cernkoviču, ker je poslednji v delegaciji rekel, da je državnopravno vprašanje hrvatske že rešeno z nagodbo mej Hrvatsko in Ogrsko. — V Rimu živeči Tržaški iredentovci prirede sijajen banket v proslavo progressovske zmage pri občinskih volitvah v Trstu. — Srbska skupština se je sešla in je izvolila Pašića svojim predsednikom.

Čast komur čast. V V. okraju, kjer je kandidat „Edinosti“ prodril z majhno a vendar častno večino pripomogli so k zmagi vrli „Piščanci“, koji so vsi enomiselnost in složno glasovali za narodnega kandidata g. Nabergoja. Slava takim možem!

Iz Rojana se nam piše: Nepoznani poštenjakoviči so razposlali po Rojano okrožnico, v kateri priporočajo kandidata progressovcev. V tej okrožnici se poslužujejo tiste znane stare finte, da zmerjajo s „forestieri“ vse one, ki branijo našo narodnost v naši okolici. Mej drugim zmerjajo nastopno: „Kopica ptujcev, od katerih so nekateri došli iz Ljubljane, drugi iz Zagreba in ki nimajo nič opraviti v našem mestu, hočejo, da glasujete za nekega drugega kandidata. A uprav radi tega, ako ga volite, ne bode moglo mesto nič storiti za vas, kajti reklo se vam bode: idite le k ptujcem in zahtevajte od njih kar hočete. Ti gospodje panslavisti, verujte nam, Vas sleparijo in Vas hočejo pogubiti. Če jih poslušate, še smijali se Vam bodo in bodo rekli, da hočejo in morejo zapovedovati! itd. itd.“

Gospod urednik, na te neslanosti nodedmo odgovarjati, ker so že volilci odgovorili s tem, da so volili našega kandidata. Le nekaj bi pripomnili radi.

Nasprotniki govore vedno o zapeljivcih. A mi vprašamo: kdo je zapeljivec in kdo nas hoče dovesti do propada, ali tisti, ki nas uče zvestobe do cesarja in domovine, ki delajo na to, da bi se osamosvojili na gospodarskem polju in žele, da ostanemo mi gospodarji na tej zemlji, kakor so bili naši očetje — ali pa tisti, ki se navdušujejo za Roverove spomenike, ki simpatizujejo z vsem svojim srcem z bližnjim kraljestvom, ki bi hoteli dragocene darove pošiljati doli v itali-

janski Rim, ki prezirajo naše cesarsko rodbino, ki izpodrivajo korak za korakom okoličane iz njih posestvi, ki bi hoteli da prej ko prej izgine slednji okoličan iz okolice in ki nas poznajo sploh le tedaj, kadar so volitve, sicer pa smo jim ščavi?

Kateri, vprašamo, kateri so naši zapeljivci? Gotovo le tisti, ki ob volitvah z goldinarji in vinom kupujejo naše duše. A tega ne delajo pošteni Slovenci ali „panslavisti“, ampak tako delajo tisti, ki prisegajo na zastavo poitalijančevanja okolice.

To vemo mi dobro in zato smo volili naše kandidate, ki se ne plašijo psovanja s „panslavisti“!

Važne zadeve. Volitve so končane in mestni zbor je izvoljen, da vodi in upravlja tržaško občino. Dosti ropotanja, hvalisanja, pretenj itd. smo slišali ob času volitev; zajedno tudi mnogo obetov. Tudi so se nekateri nadejali, da se mestni zastop po volitvah celoma spremeni ter zadobi popolnoma novo lice, a to nikakor ne v narodnem, obziru, ampak samo v administrativnem. Konservativci so progressivcem očitali, da so občinske finance spravili v nered ter mesto zapeljali v dolg; volilcem IV. razreda posebej so priporočali naj volé možé, kateri se ne bodo pečali s politikom temveč izključljivo gledali na gnoten prospeh našega mesta; v oglasih do volilcev drugih razredov so pa posebej poudarjali slabo finančno stanje mesta obetajoč, da bodo njih kandidati gledali pred vsem na zboljšanje mestnega gospodarstva. Volilci so pa na vsa vabljiva obetanja ostali gluhi ter so volili, kakor pravijo, „po lastnem prepričanju“ — za iredentarsko stranko. Volitve te so najjasnejše pokazale, da pravega avstrijskega življa mej tržaškimi Lahi ni, kajti vsi so več ali manj navdani z duhom progressivstva. Zadnji so zmagali v odigled dejstvu, da so uprav progressivci zavozili z občinskim gospodarstvom ter nepotrebno mestu naložili velikansko breme dolga in vedno se ponavljajočega primanjkljaja. Uprav sedaj ob koncu občinskih volitev prišlo je na dan podjetje javnih skladišč s svojim letnim poročilom. Kakor predminolo leto kaže tudi lansko z gube 169.357 gld. 65 kr., čije polovico morala bode nositi tržaška občina. Vsega kapitala v prometu je 12.827.476 gld. 48 kr. Poročilo pravi, da je bil promet z blagom v javnih skladiščih izdatno večji nego prejšnje leto, vendar pa ne toliko, da bi se pokrila zguba. Toliko mesto kolikor trgovska zbornica bodeta morala nositi primanjkljaj. Mestni zaklad bode toraj znova moral dodati okolu 85 tisoč goldinarjev, katere krvavo vkupe zbirajo občani. Ker pa občinski dohodki, ki pri sedanjem potratnem gospodarstvu ne zadostujejo niti za pokritje občinskih stroškov, tako, da gazi občina vsako leto v nov dolg, od kojega mora plačevati še posebej obresti, naravno je, da bode tudi letos konec in pokritje zgube — nov dolg. Dolgove je pa prav lahko delati na račun družih in tretjih oseb; enako jih z lahkimi srceci delajo mestni očetje na rame mirnih davkoplačevalcev. Vsakdo pa zna, da pisker prekipi, ko je poln. Enako morala bode v pogubo tržaška občina, ako njeni mestni očetje za časa ne spoznajo krivo pot, kojoj so nastopili ter ne nehajo trositi toliko lepih tisočakov v poitalijančevalne šole, urade in druge velelaške svrhe, temveč gledajo, da troške po možnosti zmanjšajo. To je za sedanji mestni zastop važno prašanje — a ugodne rešitve si pač od njega ne pričakujemo, kajti lisica izgubi dlako, a trme ne.

Občni zbor pol. društva „Edinost“ bode prihodnje nedeljo ob 10 uri predpoludne v Mallyjevi dvorani, Via Torrente števil. 16. Častiti člani v mestu in po okolici naj bi pokazali svoje zanimanje za to prevažno društvo s tem, da se v polnem številu udeležijo občnega zborna. Razprave utegnejo postati jako zanimive, kajti pri-

čakujemo na občni zbor tudi naše državne poslance.

Občni zbor „Tržaškega Sokola“ vrátil se je minolo soboto ob 9. uri zvečer. Starosta dr. Gustav Gregorin otvoril je zborovanje prisrčnim nagovorom naglašajoč posebno, kako važno je to društvo za narodno vzgojo srednjega stanu. Poročili tajnika in blagajnika sti si odobrili soglasno. Starosta je zopet izvoljen g. dr. Gustav Gregorin. Odborniki: Makso Cotič, Nicefor Stepančič, Julij Mikota, I. Mayer, M. Pretner, Jos. Kocijančič in Iv. Knava, Andrej Kalan. Namestniki Iv. Črne, Jos. Bubnič in Miha: Vesel. Pregledovalci računov: Fr. Polič, Vek. Grebenc in Gracijan Stepančič.

Veliki koncert dne 18. t. m. v gledališču „Fenice“. Pri tem koncertu bode sodeloval, kakor znano, tudi operni pevec g. I. K. Tertnik. Ta pevec nastopil je dne 8. t. m. v koncertu „Glasbene matice“ v Ljubljani in vse očaral. Čujmo, kaj piše kritik v Slov. narodu: „Koj po prvem zboru nastopil je naš rojak operni pevec g. I. K. Tertnik. občinstvu mil in priljubljen gost, katerega je pozdravilo prav živahno. Gosp. Tertnik bil je prav dobro disponiran in je briliral ne samo z uprav elementarno silo svojega simpatičnega organa, posebej tudi z finim, res umetniški dovršenim „mezza voce“. Koj s prvima pesmama Gerbiča „Sklepala si roke bele“ (tudi v našem programu!) in Nedveda „Pogled v nedolžno oko“ dosegel je popoln uspeh. Posebej druga uspela skladba mojstra Nedveda s dramatično nadahnenim srednjim ostavkom in mnogimi ilirčnimi momenti, v katerih je bil „mezza voce“ prav na mestu, dalo mu je priliko pokazati finost petja, združenega z dramatiško silo glasu. — V dveh opernih arijah iz Wagnerjeve Walkure in Mehulovega „Jožefa in njega bratje“ imel je g. Tertnik priliko popolnoma razodeti se. Melodična in efektivna Wagnerjeva arija, kakor tudi v starem Mozartovem stilu pisane Mehulove arije, toraj moderna in klasična glasba ugejali ste jednako pevca, ki je na konci zadnje s sijajnim visokim h kar očaral slušateljstvo“.

Gosp. Tertnik je bil s prva učencec „Glasbene matice“ v Ljubljani; profesor Gerbič spoznal je v njem pevsko nadarjenost in posrečilo se mu je pridobiti zanj slovenskih mecenov, s kojih pomočjo se je dalje izobraževal v slati Pragi in na Dunaji. Tam dovršil je pod pokroviteljstvom grofa Esterhazija glasbene studije in je sedaj angažovan pod jako ugodnimi pogoji na dvornem gledališču v Mannheimu.

Kakor čujemo je zanimanje za koncert v Trstu zelo veliko in brezdvobeno anide se dne 18. t. m. v gledališču „Fenice“ vse, kar čuti narodno. Do videnja!

Za družbo sv. Cirila in Metoda prvo krono so darovali: Valentin Vouk, Viktor B., Jože M. in Franco S., Videčan 2 kroni. Ga. Virginja Furlan podarila je prvih 5 kron ženski podružnici da postane leta pokroviteljica. Nadalje nabrali so v nedeljo na Kontovelju 3 krono 36 stotink v proslavo pogo rele tovarne cikorijske. — V spomin pok. Iv. Dolinarja so darovali: Čevnja Anton 1 krono, Andrejčič Fran 40, Kravos Ivan 20 in Godina Vinko 20 stot.

Izkaz darovateljev, ki so po gg. F. Kravosu in Iv. Bičku darovali v spomin pok. Iv. Dolinarja družbi sv. Cirila in Metoda svoto 45 kron in 64 stotink objavljen v 46. števil. „Edinosti“ in sicer: dr. G. Gregorin 4 krono, dr. M. Pretner 2 in Fran Žitko 2; po 1 krono: Babuder And., Polič Franjo, N. N., Šorli Anton, N. N., I. G., Zavrli Jakob, Kamušič Miha, J. K., Valenčič Ivan, Velenčič August, Geržina Fran, Dolenc Fran in Negode Josip; po 80 stotink: Posega Jakob; po 60 stotink: Kalan Andrej, Negroni Ljubomir, Trpin Fran, Gulin Ivan, M. C. in N. N.; po 50 stotink: Kravos Fran, „Obzoraš“ starega

kova in Volčič Vekoslav; po 40 stotink: Jajčič Ivan, Colja Josip, Kukanja Anton, Kocijan Anton, Štolfa Josip, Pirih Ivan, Furlan Martin, Bubnič Josip, Vrabeč Anton, Gropajc Josip, Ivanovič Fran, Vrčon Peter, Benč Branimir, Vrtovec Ivan, Sosič Anton, Ipavc Ivan, Jerič Anton, Kovačič Ivan, Kroser Anton, Sešlin Andrej, Umek Ivan, D. M., Hrvatini Miha, Hajpel Josip, Jež Filip, Franičič N., Kumar Ane, Gjivič Stjepan, Trobec Anton, N. N. in Hvastja; po 30 stotink: g.čna Kančnik Otilija; po 20 stotink: Taučer Ivan, Kravos Gregor, Tomažič Ivan, Legiša Josip, Bregant Matija, Taučer Josip, Furlan Fran, Čiuk Fran, Godina Fran, Mikota Julij, Štoka Jakob, Štoka Josip, Petričič Vekoslav, Keto Anton, Sever Josip, Fabjan Josip, Ličen Andrej, Zore, Ponc Ignac, Snelb, Mohorčič Fran, Beretto Anton in Gorjanc Matija; po 14 stotink: Ferluga Andrej; po 10 stotink: Kravos Ciril, Čokelj Fran in Kolb Josip.

Ženski podružnici sv. Cirila in Metoda je podarila Milka 10 kron mesto šopka prijateljici Antoniji.

Podružnici sv. Cirila in Metoda na Greti podaril je gosp. Svetko Martelanc 1 gld. V namen, da postane pevsko društvo „Adrija“ v Barkovljah pokrovitelj podružnice sv. Cirila in Metoda na Greti, nabrala je vesela društva v nedeljo 11. t. m. v gostilni g. Balanča na Proseku, gaseča nepogorelo cikorijo II. okraja, 3 gld.

Barkovljani v krčmi „Obrtniškega društva“ slaveči narodno zmago, nabrali so istega dne 3 gld. in 35 stotink. — Barkovljan D. P. I., radujoč se na poštenosti Barkovljanskih volilcev, daroval je 1 krono v enak namen. — V isti namen daroval je neimenovani Kraški rodoljub 2 gld.

Družbi sv. Cirila in Metoda je poslala blagorodna g. Ana Lenarčičeva, prvomestnica ženske podružnice na Vrhniki, 152 gld.; — 52 gld. namreč nabranih o svatbi gospodov dr. J. Marolta in Fr. Župneka v Verdu pri Vrhniki in 100 gld. pa pokroviteljine g. dr. J. Marolta. — Po g. dr. med. Krušiči, prvomestniku Graške akademične podružnice smo prejeli za društveno l. 1892. 101 gld. udnine, kar je gotovo zdaten dar na domovinski žrtvenik, ker udje pač niso vselej v najslajnejših gmotnih razmerah. — Odzvali se poslanci, s katero smo lansko leto povabili vsa društva v krog pokroviteljev naše družbe, postala je pokroviteljica „Narodna tiskarna“ v Ljubljani z zneskom 200 kron. — Prvomestnica Cerknjsko-Planinske ženske podružnice, bl. g. Matilda Sebenikarjeva, je poslala 50 gld. kot čisti dobiček veselice, ki jo je priredila v prid družbi 9. apr. sl. čitalnica v Planini. — Po g. Ivanu Hribarji smo prejeli 45 gld. kroninega daru vrlih koroških domoljubov; darovali so pa: prč. g. Henrik Angerer, dekan v Št. Lenartu v labodski dolini, č. g. Fr. Bayer, kapelan v Dobrlivesi, č. g. Jožef Fugger, župnijski upravitelj v Medgorjah povodom papeževе slavnosti in Neimenovanec iz železne Kaplje po 20 kron, č. g. Simon Čemer, župnik na Žihpoljah pa 10 kron. — V Št. Rupertu na Dolenjskem umrli trgovec, g. Martin Jurič, je v oporoki volil družbi 20 gld. — Blagajnik podružnice v Podgradu v Istri, g. Josip Volk, je poslal 15 gld., ki so jih zložili „Antje“, g. učitelj Alojzij Novak pa 14 gld., nabranih o svatbi g. Fr. Šinkovec, trgovca in posestnika v Idriji. — V gostilni pri g. Košenini v Ljubljani so darovali doselej za družbo „prvo krono“: g. Košenina i gospa 2 kroni, g. Müller 2 kroni, po jedno krono pa: gospa M. Kunc, g.čna Leopoldina Križaj, gg. Janko Češnik, dr. Furlan, Ferlič, Fürsager, Jenič, Kastelic, Kmet, Kolenc, Košmelj, Kozlevčar, Kraiger, Ant. Krapš, M. Kunc, Lapajne, Mally, Mušič, Platner, Rainer, dr. Schweiger in Fr. Stare. — Iz „Narodne tiskarne“ smo prejeli 15 kron: 10 so jih darovali gg. člani uredništva „Slov. Naroda“, 5 gld. pa sl. upravniško osobje „Narodne tiskarne“. Dalje so družbi še naklonili: Strelski klub „Sokola“ pri zaključku streljanja 5 gld. 20 kr., v Bar-

kovljah umrli g. Anton Stare je družbi volil 5 gld.; g. M. Vuga od sv. Lucije ob Soči 5 gld. ki so jih zložili Mostarji o velikonočnem semnju za priuhe naši deci ob narodnih mejah; č. g. Jakob Pokoren, kapelan v Poljanah 3 gld. 65 kr., kot dar vesele družbe; tri narodne sestre iz Št. Jerneja na Dolenjskem 6 kron; č. g. Valentin Bernik, beneficijant na Vrhpolji pri Moravčah, 3 gld. v imenu vesele družbe; g. Matej Zadnikar, gostilničar pri „Sokolu“ v Ljubljani 2 gld., g. Jernej Bahovec, knjigotržni komptoirist, 1 gld. 60 kr., nabranih pri odhodu dveh prijateljev iz Ljubljane, g. Anton Brezovnik, učitelj v Vojniku pri Celji 1 gld. 30 kr. kot dar učiteljske družbe in Neimenovanec 1 gld. — Požrtvovalnim darovalcem naj bo obilna zahvala i zavest, da s svojimi darovi pomagajo vzgajati našo nežno, raznarodovanju zpostavljeno mladino v verskem, dinastičnem in domovinskem duhu. — Darovatelji „prvih kron“ naj imajo vedno več posnemovalcev! Prijatelje po vseh slovenskih pokrajinah po prosimo, da nabirajo „prve krone“ v svojih krogih; trud bo nezanten, a skupen vspeh gotovo velik.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

„Contracapovilla“. Magistratni organi (in naj bodo i priprosti poljski čuvaji) znajo pred volitvami vse obljubiti zaslepljenim narodnim kukavicam, da jih pridobe na svojo stran. Tako je bilo pred volitvami tudi v Barkovljah, dasi si nasprotniki niso upali niti plakatov prilepiti.

Govorilo se je neki, da se jako razširi Barkovljanska poznana moč. — Sedanji Capovilla imel je postati menda „Capodistretto“ — ali pa vsaj „glavni capovilla“; „krčmar“, toskanec Sch., pa „vicecapovilla“.

Govorilo se je pa še o nekem drugem človeku, sicer mladem „starcu“, da postane capovilla, ker je delal „po svojih močeh“ za cikorijo. Višje šarže pri naši „cikoriji“ bi se torej nekako tako razdelile kakor pri vojni mornarici. V poslednji imajo admirale, viceadmirale in contreadmirale; a naši cikorijaši dobe capovillo, vicecapovillo in contracapovillo. Poglavarjev bode imela toraj cikorija v Barkovljah prav mnogo, a primanjkovalo jej bode armade, kar se je pač dostojno pokazalo ob priliki zadnje volitve. Bolje pa, nego da bi ti admirali prevažali na vojnih ladjah, bilo bi pač, da se vozijo v malih vozičkih, v katere so vprežena krotka, a zelo uhljata živinčeta! — Imamo pa še nekega družega „nižjega poveljnika“, kateri je agitiral pri zadnjih volitvah ter lovil glasove po hišah.

Ta človek, kateri bi bil sicer dober narodnjak, ako ne bi bil v magistratni službi, in neki drugi tam z Grete, sin prave kraške rodovine, naj vrlo pazita na svojo službo in naj ne agitirata, kajti tudi njima pride lahko dan plačila! Mi pozivljamo že danes naše novoizvoljene poslance, naj v mestnem zboru interperirajo radi agitacij magistratnih organov po okolici.

V Barkovljah oddalo je tudi nekaj domačinov svoje glase za cikorijo. Ti reveži se pa sedaj sramujejo in debelo lažejo, trdeč, da so glasovali za našega kandidata, kakor je sploh glasovala vsa vas. — Hvala Bogu, da je bilo takih ljudij pri sodanjih volitvah grozovito malo, in manj kot pri vsakih prejšnjih volitvah!

Obžalovanje. Od jako rodoljubne strani se nam poroča iz Barkovelj, da se tam sploh mej člani pevskega društva „Adrija“ močno obžaluje neki neumnostni in nepremišljeni čin proti nekamu poznaneemu rodoljubu in odličnjaku na Greti. Tu javno izraženo obžalovanje vseh domačih rodoljubov bodi dotičniku v zadoščenje!

Ovacije so napravili nekda „Il Mattino“ minolo soboto zvečer. Pač menda zato, ker je tako vrlo zastopal tržaško vlado v minulih volitvah? Zaslug si je „Il Mattino“ pridobil neveljvinih, kajti povedal je marsikaj, kar morda še njegovim gospodarjem ni po volji.

Savel, ki je postal Pavel. „Il Mattino“, ki je minole dni trdil, da je vlada tako branila italijanstvo Trsta, da so Slovani kar besneli, priporočal je volilem tržaške okolice listo kandidatov „Edinosti“ tako-le: „Za ljudstvo, ki nima nikake potrebe mešati se v politiko (!), kateremu je pa na srcu, da se v obzir jemljejo njega gnotne koristi, menimo, da je umestno, da si rajše izvoli kandidate iz svoje srede nego radikalne kandidate iz mesta, kateri so tuji volilem, kojih glase prosijo, ter jih ne samo osebno ne poznajo temveč ne poznajo njih jezika in morda niti topografske lege dotičnih okoličanskih okrajev.“ — Tako je pisal „Il Mattino“ v nedeljo, ko je konservativna stranka s svojimi polovičarskimi kandidati najsrampotnejše propala v mestu. Mi pa spominjamo ob tej priliki poluurnega „Il Mattina“ na ono dobo, ko je pred devetimi leti kandidoval v okolici znani kandidat Mauroner proti Nabergoju. Tedaj je „Mattino“ stal na strani prvega ter ga ni bilo niti sram pretiti našim ubogim okoličanom, da zgube v mestu vsakoršen zaslužek zato, ker so svoj glas oddali za odločnega Avstrijca ter ne za cikorjaša. A mi vemo, kje zajec tiči. Dočim se je „Mattino“ pred par dnevi štulil kot edini branitelj nedotakljivosti italijanskega Trsta, očita danes radikalcem, da ne umejo jezika okoličanov, katerega jezika sam noče razumeti. Pa saj je stara pravljica: v sili in potrebi žre hudič tudi muhe!

Z vrh Slavnika, 6. jun. — Marsikoga zanimala sta prva moja dopisa. Veseli me. Naj bo že sodba za ali proti, A neugodno je, da eni in drugi iščejo dopisnika. Tako pride v zadrego — po krivici — marsikdo. Vsebinsko sodite! A ne stikajte po dopisniku. Sinoči čul sem moža, ki bi me rad poznal, da bi mi nekaj povedal. Dobro! Sporoči naj. Moj naslov je: Azbuki v vrh Slavnika pri uredništvu „Edinosti“ v Trstu. Rad se bodem oziral na vse odnošaje. Hvalil dobro, grajal slabo.

Vsak dan zve se kaj. In tudi grozne reči! Sinoči sedeli smo v gostilni. Pri sošedni mizi bila je družba možakov. Razgovarjali so se o nesramnem računu, navedenem v mojem zadnjem dopisu. Omenjal se je še drug slučaj. Kmet, doma iz Podgrada, vračal se je iz Trsta. Lačen, žejen, brez cvenka. Zadolži se za 35 kr. baš ondi, kjer se je pozneje napovedal konkurz. Nemarnež! Ni jih plačal. Prišel je na boben. Taljan delal je svoj račun. Sodišče potrdilo ga je. Dobil je nad 16 gl.d.! Za 35 kr.! O vest, kje si? Vest? Kje ste branitelji pravice? — Rodoljubi, ki imate odvažno besedo! Kličem vas na pomoč. Oglasite se, ali ne bi se našla kaka kljuka (§), da se na njo vlovi taka pijavka? Na ta način propasti mora vse. Gorje mu, kdor pride v te kremplje. Pa nista osamljena ta dva slučaja. Razpravljalo se je na dolgo in široko mnogo, premnogo tacih. Nisem si zapomnil vsega. Samo glavne točke. Ako bode treba, poizvedoval bodem natančneje. Objavil bodem tudi ime. Naj se izve za pijavico. Morebiti se zavè svoje dolžnosti tudi kaka oblastnija.

A z b u k i.
Za veliki koncert se bode vršila glavna poskušnja v nedeljo ob 3. uri popoldne v gledališču Fenice, na kar se opozarjajo pevci, tamburaši in igralci.

Gospodarsko. Dokazana stvar je, da pri naših domačih živalih ne ostane brez upliva na organizem nestalno vreme v spomladni, prehod od krmiljenja v hlevu do paše, in dogajajo se pogostoma kužnim podobne bolezni zlasti pri mladi živini, prasičih, ovcah, domači perutnini itd. Priporočati je toraj uporaba obrambnih sredstev o pravem času, kot taka so poznana od nekdanj „Kwizde Korneuburški redilni prašek za prasiče, Kwizde sredstvo proti grizi pri ovcah, Kwizde prašek za perutnino za kokoši, race, gosi itd. itd.“

Javna zahvala.

Vsem častitim volilem Tržaške okolice, kateri so nam naklonili svoje glasove, izrekamo tem potem svojo najiskrenejšo zahvalo na skazani časti in zaupanju.

Sprejmejo naj naše zagotovilo, da hočemo posvetiti vse svoje moči v blagor in srečo preljube naše Tržaške okolice.

V Trstu, dne 12. junija 1893.

Ivan Nabergoj, l. r., dr. Andrej Sancin, l. r.,
Ivan Goriup l. r., Fran Dollenz l. r.

Književnost.

„Slovanski Svet“. Št. 11 ima nastopno vsebino: Mala in velika politika. — Ruska pesem. — 25letje Spb. Slavjanskega blagotvorniteljnega Obščestva. — Iz poezij Levstika („Prvi poljub“ v originalu in ruskem prevodu). — Pipa tabaka (izvirnik in v ruskem prevodu). — Pjesmičica . . . prigradnica. — Biserje i alemovi. — Ples in plesovna glasba. — Iz Krčevinskih potočnic. (Elegija). — K leposlovni kritiki. Duša moja (pesem). — Listek. — Iskra (sonet). — Ruske drobtinice. — Pogled po slovanskem svetu. — Književnost. — Književni oglasi.

„Dom in Svet“ ima v št. 6. naslednjo vsebino: 1. Mstija Majar Ziljski. Spisal ——. 2. Kacijanar. Zložil Anton Medved. 3. Vaški pohajač. Povest. — Spisal Podgoričan. 4. Med valovi življenja. Povest. — Spisal Dobravec. 5. Sreča odgovor. Zložil M. Opeka. 6. Strta pòmlad. Zložil M. Opeka. 7. Ave Maria! Zložil Anton Medved. 8. Mladike 1., 2., 3., 4. Zložil Anton Medved. 9. Slavni dan Slovencev pri Sisku. 22. dan rožnika l. 1593. — V proslavo 300 letnice, spisal Josip Gruđen. 10. Jožef Ressel. V spomin stoletnice njegovega rojstva. — Spisal Ant. Sušnik. 11. Na jutrovan. Potopisne in narodopisne črtice. — Spisal dr. Fr. L. 12. Slovatvo. 13. Razne stvari.

SVOJI K SVOJIM!

Društvena krčma

Rojanskega posojilnega in konsumnega društva, poprej Pertotova, priporočajo se najtopleje slavnemu občinstvu. Točijo se vedno izborna domača okoličanska vina. Cl.

Prodajalnica i zaloga jestvin

„Rojanskega posojilnega in konsumnega društva“, vpisane zadruga z omejenim porošivom v ulici Belvedere št. 3., bogato založena z jedilnim blagom razne vrste in po nizkih cenah se priporočajo kupovalcem v Trstu in iz dežele. 88-104

B. Modic in Grebenc, na voglu Via St. Giovanni in Via Nuova, opozarjata zasebnike, krčmarje in č. duhovščino na svojo zalogo porcelanskega, steklenega, lončenega in železnega blaga, podob in kipov v okrašenju grobnih spomenikov. Cl.

Martin Krže, Piazza S. Giovanni, št. 1 trgovina z mnogovrstnim lesenim, železnim in lončenim kuhinjskim orodjem, pletenino itd. itd. Cl.

Franca Potočnika gostilna „Andemo de Franz“ v ulici Ireneo se priporočajo slavnemu občinstvu. Toči izborna vina in ima dobro kuhinjo. Cl.

Anton Počkaj, na voglu ulice Ghega in Cecilia, toči izvrstno domače žganje; v tabakarni svoji — ista hiša — pa prodaja vse navadno potrebne nemško-slovenske poštne tiskarice. Cl.

E. Šverljuga, brivec v dlon št. 1, priporočajo se slav. občinstvu za blagohotno obiskovanje. Cl.

Mlekarna Frana Gržine iz St. Petra na Notranjskem (Via Campanillo v hiši Jakoba Brunnerja št. 5 (Piazza Penterosso)). Po dvakrat na dan frišno opresno mleko po 12 kr. liter nedosredno iz St. Petra, sveža (frišna) smotana.

Prešernove poezije v kirilici. I. snopič dobé se v Tiskarni Dolene po 10 kr. izvod.

Prodajalnica

jedilnih stvari po jako nizki ceni. Prodaja Jožef Černe Piazza della Caserma št. 1 (uhod Via Ghega). Cl.

Kavarni „Commercio“ in „Te-desco“ v ulici „Caserma“, glavni shajališči tržaških Slovencev vseh stanov. Na razpolago časopisi v raznih slovanskih jezikih. Dobra postrežba. — Za obilen obisk se priporočajo Anton Šorli, kavarnar. Cl.

Gostilna „Alla città di Graz“ Via Gep-pa št. 18 poleg kavarne „Univerzo“ priporočajo se Slovincem v mestu in na deželi. — Točijo se izvrstna vina, in je izvrstna tudi kuhinja — Gostilna je odprta do polnoči. Z odličnim spoštovanjem Cl. JAKOB KUMAR

Gostilna „Pri lepem ogledu“ („Gregorju“) pri sv. Alojziju (Chiadino, po ulici Farneto naprej) toči izvrstno domače črno in belo vino ter pivo prve kakovosti, kakor tudi ima točno kuhinjo. Črno vino se toči po 36 in belo po 36 kr. liter. Priporočajo se sl. občinstvu za obilen obisk, beleži udani Gregor Čehovin, gostilničar. 26-22

Gostilna „Alla Città di Vienna“, Piazza Caserma št. 2. (zraven Tiskarne Dolene) prodaja najboljša kraška in isterskega vina I. kakovosti in graško pivo. Izborna kuhinja, sprejemlje naročila tudi za kosila in večerje. Imenovana vina morejo dobiti tudi družine na dom, in sicer ne izpod 28 litrov, po nastopni ceni: Teran iz Auberja po 42 kr. in najboljša isterska vina po 28 kr. liter. — Za obila naročila se priporočajo 26-23 Anton Brovedani.

Gostilna „Štoka“, staroznana pod imenom „Belladonna“, poleg kavarne „Fabris“, priporočajo se Slovincem v mestu in na deželi. Točijo se izborna vina, istotako je kuhinja izvrstna. Prodaja tudi vino na debelo, tako mečkanom, kakor na deželo. Cl.

Gostilna „Alla Vittoria“ Petra Muscheka, v ulici Sorgente (Via Torrente št. 30) toči izvrstna vina in prirejuje jako okusna jedila. Prenočišča neverjetno v ceno. Cl.

Pivarna Lavrenčič via Rossetti na (proti) lekarni E. Leitenburg) priporočajo svoja izborna isterska vina častitim družinam po najnižji ceni 30 kr. liter v stanovanje postavljen; naročila pod 28 litrov se ne sprejmejo. — Častitim gostom se priporočajo tudi izvrstno pivo I. vrste po 24 kr. liter in izborna kuhinja ter dobra isterska kapljica.

Josip Kocjančič, Via Barriera vecchia št. 19, trgovina z mešanim blagom, moko, kavo, rižem in raznovrstnimi domačimi in vnanjimi pridelki. Cl.

Gostilna s prenočišči „Alla Nuova Abbodanza“ Via Torrente št. 15. (poleg obokov Chiozza najosrednjija lega v Trstu.)

Prostori so odprti in preskrbljeni s svežimi jedili do 2 ur popoldne. Izvrstna namizna in desertna vina, izborna kuhinja, Dreherjevo pivo po nizkih cenah. Jamčim za točno in vestno postrežbo ter se priporočam blagovoljni naklonjenosti slavnemu občinstvu. P. Favero. 104-80

Hiša na prodaj pri Sv. Jakobu. Iz hiše se vidi cerkev in ura. Hiša je samo za 3 družine. Več se zve pri g. M. Cotiču v Tiskarni Dolena.

Alojzij Suppanz

urar, Corso št. 39. 54-104
Prodaja in popravlja ure.

Izvršuje vsakovrstna tiskarska dela po ceni.

KMETIJSKO BERILO

za nadaljevalne tečajje ljudskih šol in gospodarjem v pouk.
Cena znižana, poprej mehko vezano 50, sedaj le 40 nč.; trdno vezano 10 nč. več; po pošti 5 nč. več.

Tiskovine:

Fides baptismi et nati-vitatis.
Fides mortis.
Status liberi.
Knjižice za dolžnike.
Cena 2¹/₂ nč. kosu.
100 kosov gl.d. 2.—

„Filip“

in „Antigona“
Tragediji.
Prevedel prof. Križman.
Cena vsaki tragediji 20 nč., po pošti 2 kr. več.

Naročila sprejemlje ter se p. n. občinstvu priporočajo:

TISKARNA DOLENC

v Trstu
Piazza Caserma št. 2

„LJUDMILA“

Povest.
Prevedel Janko Leban. — Cena 20 nč., po pošti 25.

Poblastila
za stranke
po 2 nč. iztis.

Tiskovine za cerkvene matice:

Status animarum.
Liber baptizatorum.
Liber defunctorum.
Liber copulatorum.
Tiskano vse na močnem papiru po 6 nč. poia.

„SODNI OBRAZCI“

Sestavil B. Trnovce.
Cena 20 nč., po pošti 25.
Tiskovine za cerkvene račune v hrvaškem jeziku po 3 nč. arak.
Glavne knjige in druge potrebe za cerkveno upravo.

Postrežba brza in natančna.

Nič več kašlja!

Balzamski petoralni i prah ozdravi vsak kašelj, plučni in bronhijalni katar, Dobiva se v odlikovani lekarni. 47-104
PRAXMARER „Ai due Mori“ Trst, veliki trg
Poštne pošiljkatve izvršujejo se neutegoma.

Hiša na prodaj!

V ilirski Bistrici, v vasi Jasen, je na prodaj hiša št. 19, katera obseza 5 prostorov in zraven 1/4 grunta. Kupiti želeči naj se obrnejo do gostilničarja Ivana Jaksetiča v Trstu, ulica Cologna 9.

Zaradi ničvrednih ponarejanj naj se zahteva vsikdar

Tinct. capsici comp.
(PAIN-EXPELLER)

„z sidrom“ in je odkloniti škatlice brez sidra kot neprijetne.

DROGERIJA

na debelo in drobno

G. B. ANGELI

104-94 TRST 12-12

Corso, Piazza della Legna št., 1.

Odlikovana tovarna čopičev.

Velika zaloga oljnatih barv, lastni izdelek. Lak za kočije, z Angloškoga, iz Francije Nemčije itd. Velika zaloga finih barv. (in tubetti) za slikarje, po ugodnih cenah. Lesk za parkete in pode.

MINERALNE VODE

iz najbolj znanih vrelcev kakor tudi romaniško žveplo za žvepljanje tr.

Griena bol kašalj, hreputavica, promuklost, nazehl zadavica, rora, zapala izstijuh itd.

mogu se u kratko vrtime izliečiti rabljenjem NADARENH

Prendinijevih sladkišah

(PASTIGLIE PRENDINI)

31 godina sjajnega uspeha

što jih gotovi Prendini, lučbar i ljekarnar u Trstu

Veoma pomažu učiteljem, propovednikom itd. Prebdjenih kašljnih noćih, navadne jutranje hreputavice i grlenih zapalah nestaje kao za čudo uzimanjem ovih sladkišah.

Opazka. Vulja se paziti od varalica, koji je ponaciinjaju. Zato treba uvijek zahtijevati Prendinijeve sladkiše (Pastiglie Prendini) te gledati, da bude na omotu kutijice (skatule) moj podpis. Svaki komad tih sladkišah ima natisnuto na jednoj strani „Pastiglie“, na drugoj „Prendini“

Ciena 30 nč. kutijici zajedno sa nupatkom

Prodaju se u Prendinijevoj ljekarni u Trstu (Farmacia Prendini in Trieste) i u glavnijih ljekarnah svijeta. 35-52